

namentum inter figmenta amandandum non est habenda. Difficultas enim ex defectu supremae auctoritatis gignitur, cuius arbitratui imperia inter se aequalia subiicerentur. At vero, si attendatur Religionem Catholicam esse solam veram Religionem, ac proinde cunctis populis, quippe qui facile eius divinitatem cognoscere possunt, incumbere obligationem illum amplectendi, haud aegre supra illa auctoritas constere posset, si haec summum, qui in ea religione est, Pontificem, communem omnium populorum doctorem et patrem aeat, ipsiusque iudicio controversias dirimendas subiicit, aut illius saltem consilia exposcat¹. Omnes enim imperantes auctoritatem ethnarchicam observarent, si hanc Ille moderaretur, ad quem spectat societas ad ultimum earum finem dirigere², ordinemque moralem in tota sua amplitudine custodire; in quo auctoritas non nisi ex iustitia vim suam mutuatur, et morum gravitas, prudentia, pravarum cupiditatum sedatio, populorumque dilectio maxime reperiuntur; qui denique, ut cum Aquinate diximus, apicem etiam temporalis potestatis tenet et plenarias vices Dei gerit³.

184. Horum philosophiae moralis elementorum finem scientibus paeclarâ illa D. Augustini verba memorare lubet, quibus Religionem alloquitur, inquiens: « Tu pueriliter pueros, fortiter iuvenes, quiete senes, prout cuiusque non corporis tantum, sed et animi aetas est, exerces ac doces. Tu foeminas viris suis, non ad explendam libidinem, sed ad propagandam prolem, et ad rei familiaris societatem, casta et fidi obediencia subiici. Tu viros coniugibus, non ad iludendum imbecilliorum sexum, sed sinceri amoris legibus

¹ Vid. Taparelli, *Saggio teoretico di diritto naturale*, vol. II, Diss. III, n. 1036 sqq, p. 32 sqq, Napoli 1850.

² Cf p. 177.

³ Cf p. 181. Quae optime concordant cum sententia quorundam virorum extra castra Ecclesiae Catholicæ degenitum, sed ingenio et historiae scientia praestantium. Vid. Hurter (qui postea catholicam amplexus est Fidem), *Vie d'Innoc.* III, liv. XX, et Leibnitius apud Madrolle, *Il Prete innanzi al secolo* (trad.), part. III, § II, p. 79-80, Napoli 1845. Eadem de re ample et accurate disseruit David Urquhart, *Appello d'un protestante al Papa, per restaurare il diritto delle genti*; trad. etc.

præficiis. Tu parentibus filios libera quadam servitute subiungis; parentes filiis pia dominatione præponis. Tu fratribus fratres religionis vinculo firmiore atque arctiore, quam sanguinis, nectis. Tu omnem generis propinquitatem et affinitatis necessitudinem, servatis naturae voluntatisque nexibus, mutua caritate constringis. Tu dominis servos, non tam conditionis necessitate, quam officii delectatione, doces adhaerere. Tu dominos servis, summi Dei communis Domini consideratione placabiles, et ad consulendum quam coercendum propensiores facis. Tu cives civibus, gentes gentibus, et prorsus homines primorum parentum recordatione, non societate tantum, sed quadam etiam fraternitate coniungis. Doces reges prospicere populis; mones populos se subdere regibus... ostendens quemadmodum et non omnibus omnia, et omnibus caritas, et nulli debeatetur iniuria¹. Quae quanta proferantur sapientia adversus eos, qui a morali philosophia ipsam Dei notionem amovere audent, totum, quod concinnavimus, opus apprime demonstrat.

F I N I S

¹ *De Moribus Eccl.*, lib. I, c. 30, n. 63.

ETHICAЕ SPECIALIS

INDEX

CAPITVM ET ARTICVLORVM

PARS SECVNDA

ETHICAЕ SPECIALIS

INTRODVCTIO PAG. 3

SECTIO PRIMA

I VS INDIVIDVALE

CAPVT I. — De hominis erga Deum officiis

ART. I.	<i>De cultu, quem ex lege naturali Deo exhibere tene-</i>	
	<i>mur</i>	4
ART. II.	<i>De naturali obligatione Deum amandi et timendi.</i>	11
ART. III.	<i>De autonomia et indifferentismo in negotio Religionis</i>	14

CAPVT II. — De officiis hominis erga seipsum

ART. I.	<i>Officiorum hominis erga seipsum existentia adstruitur</i>	23
ART. II.	<i>De suicidio.</i>	27
ART. III.	<i>An ad propriae vitae conservationem liceat iniustum</i>	
	<i>aggressorem occidere</i>	35
ART. IV.	<i>De singulari certamine, quod duellum vocatur.</i>	40

CAPVT III. — De hominis erga ceteros homines officiis

ART. I.	<i>De dilectione erga alios homines habenda.</i>	46
ART. II.	<i>Officia, quae ex mutua hominum dilectione oriuntur,</i>	
	<i>summatis deliberantur</i>	50
ART. III.	<i>De mutuo sermocinantium officio</i>	54
ART. IV.	<i>De iure proprietatis, legitimitate, et origine.</i>	58
ART. V.	<i>De successione ex testamento, et ab intestato</i>	73
ART. VI.	<i>De contractibus.</i>	76
ART. VII.	<i>De mutuo et usura.</i>	80

IN DEX

201

SECTIO SECVNDA

I VS SOCIALE

Introductio. PAG. 86

CAPVT I. — De societate domestica

ART. I.	<i>De matrimonio, et primum de eius natura.</i>	89
ART. II.	<i>Quatuor corollaria ex iam dictis deducuntur.</i>	93
ART. III.	<i>De Coelibatu</i>	101
ART. IV.	<i>De societate parentali</i>	106
ART. V.	<i>De societate herili.</i>	111

CAPVT II. — De societate civili

ART. I.	<i>De societatis civilis origine, et in primis hanc a na-</i>	
	<i>tura repetendam esse ostenditur.</i>	115
ART. II.	<i>Adversae sententiae refelluntur.</i>	118
ART. III.	<i>Quomodo societatis civilis origo naturalis sit dicenda,</i>	
	<i>definitur</i>	125
ART. IV.	<i>De fine, ad quem societas civilis ordinatur.</i>	127
ART. V.	<i>Corollarium adversus centralismum deducitur</i>	130
ART. VI.	<i>De potestate civili, et primum absque ipsa societatem</i>	
	<i>civilem existere non posse demonstratur.</i>	132
ART. VII.	<i>Potestatis civilis originem non a populo, sed a Deo</i>	
	<i>repetendam esse ostenditur</i>	136
ART. VIII.	<i>Aquinatis doctrina adversus Spedaliterium exhibetur</i>	141
ART. IX.	<i>De subiecto, in quo potestas civilis ab ipsa origine</i>	
	<i>residet.</i>	143
ART. X.	<i>De titulis, quibus potestas civilis acquiritur</i>	148
ART. XI.	<i>De variis regiminiis formis.</i>	153
ART. XII.	<i>De turibus potestati civili annexis.</i>	157
ART. XIII.	<i>De principiis et subditorum officiis, ubi an liceat in</i>	
	<i>tyrannum insurgere inquiritur.</i>	164
ART. XIV.	<i>De nexu societatis civilis cum religione, et in primis</i>	
	<i>de publico cultu religioso, ubi etiam socialis cul-</i>	
	<i>tuum libertas improbat.</i>	170
ART. XV.	<i>An, et quomodo potestas civilis a potestate religiosae</i>	
	<i>societatis dependeat.</i>	177
ART. XVI.	<i>Duo corollaria contra regalismum, et naturalismum po-</i>	
	<i>liticum ex iam ostensis inferuntur.</i>	182
ART. XVII.	<i>De societatibus civilibus inter se comparatis, et in pri-</i>	
	<i>mis de earum turibus et officiis.</i>	189
ART. XVIII.	<i>De foederibus.</i>	192
ART. XIX.	<i>De bello.</i>	194
ART. XX.	<i>De ethnarchia.</i>	197

INDICIS SECVNDAE PARTIS

FINIS

Nihil obstat
ANTONIVS CAN. D' AMELIO
Censor Theologus

Imprimatur
JOSEPH CAN. MOLINARI
Deputat.

